

P

P

μα, διάστασις, ἀπόστασις,
ἀπόστημα.

РАЗСТѢПІЮСЯ, ΕΙΣΗΣΑ. μ.-πλύ-
σα, ΠΗΣΗΣΑ. δίσταμαι, χω-
ρίζομαι (τούτέστιν ἀνοίγο-
μαι εἰς δύο), σχίζομαι, τέ-
μνομαι, (ἐπὶ πλήθους συμ-
πεπυκνωμένου ἐμφύχων τε
καὶ ἀψύχων, ὡς, [114.] μό-
ρε тѢѢ РАЗСТѢПІТІА. θά-
λασσά σοι τμηθήσεται. со-
бѣръ ἐμѣ РАЗСТѢПІСЯ. ὁ δῆ-
μος αὐτῷ διέστη. καὶ τ.τ.)

РАЗСѢЖДІЮ, ΕΙΣΗ. μ.-жѣдѣ, ΔΗΣΗ.
διακρίνω, διασκέπτομαι, δι-
ευκρινέω-ῶ, διασαφέω-ῶ, δια-
σαφηνίζω.

РАЗСѢЖДЕНІЕ, ἸΑ. οὐδ. διάκρι-
σις, κρίσις, διάγνωσις, ἐξή-
γησις, σύγκρισις. СБЕЗЪ РАЗ-
СѢЖДЕНІА. ἀκρίτως, ἄνευ κρί-
σεως - διακρίσεως (= НЕРАЗ-
СѢДНУ). 2) БЕЗЪ РАЗСѢЖДЕНІА.
ἀσυγκρίτως. = БЕЗЪ СРАВНѢ-
НІА.

РАЗСЫЛІЮ, ΕΙΣΗ (σχηματίζ. ὡς
тѢ ПОСЫЛІЮ, ἀλλ' ὁ ἄορ. καὶ
ὁ μελ. ἄλλοτε λαμβάνουσι τὸ
παρένθετον ο, χάριν εὐφωνί-
ας [ὡς καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.
καὶ παρβλ. тѢ РАЗВѢЮ]. οἶον

РАЗСЛАЧЪ [320] = РАЗСЛАЧЪ.
РАЗСЛАЮ = РАЗСЛАЮ). διαπέμ-
πω, διανέμω. Сπαθ.-са.-μαι.

РАЗСЫПАНІЕ, ἸΑ. οὐδ. διάχυσις,
διασκορπισμός. = РАЗСѢВАНІЕ
= РАСТОЧЕНІЕ. 2) μετφρ. φθο-
ρὰ, λῆξις, κατάλυσις. = РАЗ-
РЕНІЕ = РАЗРѢШЕНІЕ.

РАЗСЫПАНЮ, ΕΙΣΗ. ἄορ. РАЗСЫ-
ПАЧЪ. μ.-пая, ΕΙΣΗ. διασκορ-
πίζω, διαχέω. 2) μετφρ. δια-
σπάω-ῶ, διαλύω, καταλύω,
ἀφανίζω, διαφθείρω. = РАЗ-
РІЮ = РАЗРѢШАЮ.

РАЗРѢВАНЮ, ΕΙΣΗ. ἄορ.-сѢВЪ.
μ.-сѢЮ, ΕΙΣΗ. διασπείρω, δια-
σκεδάζω, διασκορπίζω. παρβλ.
РАСТОЧАЮ = РАЗГОНАЮ.

РАЗРѢЦАНЮ, ΕΙΣΗ. ἄορ.-сѢВѢЧЪ.
μ.-сѢВѢЧѢ, ΕΙΣΗ. διακόπτω, δια-
τέμνω, διασχίζω, σχίζω.

Смтх. παθ χρ. ἄορ. РАЗРѢЧЕН-
НЫЙ, ΑΑ, СЕ. διατετμημένος,
διακεκομμένος.

РАЗРѢШЕНІЕ, ἸΑ. οὐδ. διασπορά,
διασκορπισμός. 2) ἐπὶ ἐμφύ-
χων. = РАЗГНѢНІЕ.

РАЗРѢШЕНІЙ, ΑΑ, СЕ. ἐπιθ. = РАЗ-
ШЕНІЙ.

РАЗРѢШЕНІЙ, ΑΑ, СЕ. ἐπιθ. νοε-
ρός. = РАЗШЕНІЙ 2. σημασ.